

Pyhä perhe -sunnuntain (1 sj) rippipuhe ja saarna (Luuk. 2:33-40) Raamatunkäännös:
KR 1933/38 JÄ
SENNYS

1. SIMEON - YLIPAPPI
2. JEEBUS JAKAA IHMISET ERI LEIREIHIN
3. SUOMEN KANSAN KAHTIAJAKO
4. SYNTINEN SAA RIPIN KAUTTA ANTEEKSIANNON
5. JEEBUS ON AINOA TIE

RIPPIPUHE

Veljet ja sisaret Kristuksessa Jeesuksessa! Tänään on ensimmäinen joulun jälkeinen sunnuntai. Päivän otsikko on 'Pyhä perhe'. Tänään kuulemme siitä, miten Joosef ja Maria vievät Jeesus-lapsen Jerusalemin temppeliin, jossa Hänet kohtasi kaksi hurskasta vanhusta, Simeon ja Hanna. Siksi tätä sunnuntaita on myös kutsuttu 'Simeonin ja Hannan sunnuntaiksi'.

Simeonista sanotaan, että hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta. Hannasta puolestaan kerrotaan, että palveli pyhäkössä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä päivää. Voitaisiinko minusta tai sinusta lausua tuollaiset määritelmät? Olemmeko me olleet hurskaita ja jumalasia, palvelleet kokosydämisesti ja -aikaisesti Jumalaa?

Jos rehellisiä olemme, niin lihassamme pysyvästi asuva synti on saanut meissä ja meidän kauttamme aikaan monenlaista ikävää. Olemme langenneet pahaan, joka on loukannut ja rikkonut niin Jumalan pyhää sanaa kuin myös lähimmäisiämme. Olemme tehneet jopa itsellemme pahaa huonoilla tottumuksilla ja riippuvuuksilla. Otammepa minkä tahansa kymmenestä käskystä esille, niin joudumme toteamaan, että yksikään meistä ei ole pystynyt sitä täyttämään.

Katekismus opettaa meille ensimmäistä käskyä (Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Älä pidä muita jumalia.) näin: "Meidän tulee yli kaiken pelätä ja rakastaa Jumalaa ja turvautua yksin Häneen."

Miten usein olemmekaan sydämessämme hätäilleet ja pelänneet ajallisten asioiden tähden. Olemme kuvitelleet, että meidän onnemme ja autuutemme on sen varassa, onko minulla rahaa,

Simeonin profetia: Jeesus jakaa kansan kahtia

Luuk. 2

By Juha Muukkonen

28/12/2012

työtä, terveyttä, perhettä ja niin edelleen. Jos olisimme turvautuneet yksin Jumalaan, niin silloin meidän ei olisi tarvinnut tällaisista asioista murehtia. Toki ajallisessa elämässä on tarkoitus tehdä työtä ja kantaa vastuuta, mutta se on eri asia kuin asioiden murehtiminen. Ja tietenkin Jumalan sanan ylikäymisestä täytyy olla murheissaan.

Mutta jos olisimme kokosydämiä uskovia, niin meidät olisi ajallisten huolien sijasta täyttänyt ilo Jeesuksen sanoista: "Älköön teidän sydämemme olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa Minuun." (Joh. 14:1)

Herra Jeesus ei halua jättää ketään pimeyteen, epäuskoon, ajallisten asioiden pelkäämiseen ja tämän maailman murheeseen. Juuri siksi Hän tuli ihmiseksi maailmaan, että voisi vapauttaa meidät synnin vallasta, josta kaikki tuo levottomuus ja ahdinko johtuvat. Juuri sinä, jonka sisällä vallitsee tyhjyys ja tuska, ahdinko ja avuttomuus, himo ja haureus, kateus ja katkeruus, synti ja syyllisyys, saat tänään turvallisesti tunnustaa epäuskosi kaikkine sen huonoine hedelmineen.

SAARNA

1. SIMEON - YLIPAPPI

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! Tämän sunnuntain erityisenä aiheena on kaksi vanhaa ihmistä, Simeon ja Hanna. Tässä saarnassa keskityn Simeoniin ja hänen kauttaan tullesiin profeetallisiin sanoihin. Kuka tämä Simeon oikein oli?

Luukkaan evankeliumissa hänestä kerrotaan seuraavaa: "Jerusalemossa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä. 26 [Ja] Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun. 27 [Ja] hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, 28 otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: 29 'Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään...'" (Luuk. 2:25-29)

Daniel Brecher, nuori israelilais-suomalainen Raamatun tutkija, kirjoittaa Simeonista seuraavaa: - Talmud kertoo Simeon Vanhurskas -nimisestä ylipapista: "Meidän opettajamme kertoivat meille seuraavan anekdootin: - Sinä vuonna kun Simeon kuoli, hän sanoi viisaille: 'Tänä vuonna minä kuolen!' He kysyivät: 'Mistä tiedät?' Hän vastasi: 'Joka vuosi, Suurena Sovituspäivänä, mennessäni Temppelein Kaikkein Pyhimpään minua on saattanut valkoisiin vaatteisiin pukeutunut mies, enkeli. Hän tuli sisään kanssani ja lähti ulos kanssani. Mutta tänään minua saattoi mustiin pukeutunut mies. Hän tuli sisään kanssani, muttei lähtenyt ulos.' Seitsemän

Simeonin profetia: Jeesus jakaa kansan kahtia

Luuk. 2

By Juha Muukkonen

28/12/2012

päivää suuren juhlan jälkeen (todennäköisesti lehtimajajuhla) Simeon kuoli."

Toisin sanoen, Simeon Vanhurskas oli tietoinen tulevasta 'kirkkauteen pääsemisestään' muutama viikko etukäteen. Luukas taas kertoo, että Pyhä Henki oli Simeonin päällä, mikä temppelein aikana viittasi ainoastaan ylipappiin. Suurena sovintopäivänä uskottiin, että ylipappi sai profetian Kaikkeinpyhimpään tullessaan. Luukas kertoo, että Pyhä Henki paljasti Simeonille 'ettei hän tule näkemään kuolemaa' ennen kuin hän näkee Herran Messiaan.'

Simeon oli siis itse ylipappi. ... Apokryfinen Pseudo-Matteuksen evankeliumi kertoo, että Simeon oli 112 vuotta vanha, kaikin puolin kypsä 'pääsemään kirkkauteen'. (Daniel Brecher: Juutalaisin silmin. Luennot 1-6, s. 36-37)

Eläkkeellä oleva ylipappi Simeon sai siis rauhassa jättää tämän ajan. Hänhän oli saanut pitää sylissään sitä todellista Ylipappia, joka lopullisesti ja kertakaikkisesti sovittaisi kaikkeinpyhimpään astuessaan kansan synnit.

Simeonin nimi tarkoittaa hepreaksi 'kuuleminen' (shim'ón), erityisesti se viittaa rukouksen kuulemiseen. Totisesti, kun me rukoilemme sitä, että saisimme nähdä Pelastajan, Herran Jeesuksen, niin tuo rukous tulee kuulluksi. Jo tänään saamme nähdä Hänet uskon silmin ehtoollispöydässä, pyhitetyssä leivässä Hänen ruumiinsa ja pyhitetyssä viinissä Hänen verensä. Ja kerran, jos uskossa loppuun asti säilymme, saamme nähdä Hänet suuressa taivaan häätjuhlassa avoimesti ja suoraan.

2. JEESUS JAKAA IHMISET ERI LEIREIHIN

Vanha Simeon puhui profeetallisella sanoin Marialle Jeesuksesta näin (Luuk. 2:34-35): "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan - ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä - että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi."

Isä Jumala on asettanut Poikansa Jeesuksen lankeemukseksi ja nousemukseksi luomil-leen ihmisil-le. Lankee-musta tarkoitta-va kreikankielinen sana ptōsis tarkoittaa myös putoamista, kaatu-mista, sortumista ja häviämistä. Maailma ja maailmanmieliset ihmiset eivät lopulta sorru, katoa ja tuhoudu mihinkään muuhun kuin itseensä Jeesukseen - Hänen hylkäämisensä tuottaa rappion ja tuhon täällä maanpäällä, ja lopulta kuoleman sekä -iankaikkisen kadotuksen.

Kreikankielinen nousemusta tarkoittava sana anástasis tarkoittaa puolestaan myös kuolleista

ylösnousemista. Jeesuksen uskomisen ja Hänen sanojensa noudattaminen tuottaa täyden elämän ja sydämen rauhan sekä kiitoksen ja ylistyksen Jumalalle täällä levottoman maailman keskellä; ja kerran ajan loppuessa myös ruumiin ylösnousemuksen ja ikuisen elämän. Viime kädessä ainoa asia, mikä ihmisen elämässä on siis tärkeää, on suhde Jeesukseen.

Jeesus puhuu itsestään loukkauskivenä seuraavin sanoin: "Joka tähän Kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa." (Matt. 21:44) Luther selittää tätä kohta juuri lankeemuksen ja nousemuksen kautta: Joka loukkaantuu Jeesukseen ja Hänen sanoihinsa, on juuri se kaatuva ja lankeava. Hän jää synteihinsä makaamaan ja joutuu kadotukseen. Mutta se, joka jää Jeesuksen alle eli jonka päälle Jeesus kaatuu, pelastuu. Ihminen tulee kyllä itse murskatuksi - se on: kaikki omat teot ja luuloteltu oma pyhyys tulee kokonaan maahan hajotetuksi. Mutta tämä itsestään tyhjenemisen tie on juuri se, jonka kautta Herra vie syntisen ihmisen taivaaseen. Ihmiseltä otetaan luulot pois omasta voimasta ja hyvydestä - tilalle annetaan syntien anteeksiantamus ja Jeesuksen täydellisyys.

Kukaan ei voi olla puolu-eeton suhteessa Jumalan Poikaan. Suhtautuminen Jeesukseen erottelee ihmiset toisistaan, niin kuin puutarhuri erottelee sadon-korjuun aikana mädät omenat hyvistä hedelmistä. Jeesus ja Hänen sanansa on kuin tienhaara, joka pakottaa kulkijan valitsemaan joko oikean tai vasemman tien. Jeesuksen ja Hänen sanansa kohdattu-aan jokainen on väistämättä tullut valinneeksi jommankumman linjan: joko Jeesuksen vastaanottamisen tai Hänen hylkää-misensä. Mitään välimuotoa, kolmatta tietä, ei ole olemassa. On vain niitä ihmisiä, jotka uskovat Jeesukseen ja Häntä seuraavat - ja sitten niitä, jotka eivät ole pyytäneet ja eivätkä siten myöskään saaneet synte-jään anteeksi ristille naulatun Messiaan jalkojen juuressa.

3. SUOMEN KANSAN KAHTIAJAKO

2000-luvun alun Suomessa eläessämme näemme, kuinka yhä useammat loukkaantuvat Jeesukseen ja Hänen sanoihinsa. Herran Pyhä Sana Raamattu saa yhä vähemmän huomiota ja kunnioitusta kansamme keskellä. Täällä näytetään vähät välitettävän siitä, että niin moni elää esimerkiksi avosuhteiden haureudessa. Elinikäisen avioliiton pyhyys ja puhtaus on tahrattu likaviemärien saastalla: puolison vaihtamisella, syrjähyppyillä, prostituutiolla, pornolla ja kaksimielisillä herjoilla.

Viimeisin villitys näyttää olevan homoseksuaalisten suhteiden hyväksyminen ja harjoittaminen. Eryti-sesti Paavalin Roomalaiskirjeen toisen luvun perusteella tiedämme kuitenkin yksiselitteisesti, että homoseksuaalisten suhteiden harjoittaminen on Jumalan luomisteon vastaista. Syntiinlangennut ihmiskunta kääntää kieroon jopa fysiologisesti yksiselitteisen miehen ja naisen välisen sukupuoliyhteyden. 1. Kor. 6:9:n ja 1. Tim. 1:10:n perusteella tiedämme sen, ettei kukaan, joka toteuttaa ja harjoittaa tällaista perversiota, pelastu - jos ei kadu ja tunnusta

syntiään sekä ennen kaikkea usko sitä anteeksi Jeesuksen ristinveren tähden.

Jokaisessa meissä on - enemmän tai vähemmän - aineksia ja taipumuksia, joko uinuvia tai vahvasti esiinnousseita, tällaisiinkin persoonallisuuden ja identiteetin vääristymiin. Aivan kuten jokaisen meidän sydämessä asuu epäjumalanpalvoja, herjaaja, murhaaja, huorintekijä, varas, valehtelija ja toisen oman himoitsija. Jokainen meistä voisi tietynlaisissa elämäntilanteis-sa kokea kiusausta homoseksuaalisiin suhteisiin - vaikka se nyt niin kuvotta-valta monesta saattaisikin tuntua. Mutta siemen ja juuri kaikkiin mahdollisiin maailman synteihin on jokaisessa meissä.

Mutta kenellekään, sen enempää itsellemme, toisille kristityille kuin maailman ihmisillekään, emme anna lupaa toteuttaa syntisiä halujamme. Kiellämme ja tuomitsemme joka ainoan ihmisen kohdalla - uskontoon, kansallisuuteen tai kotitaustaan katsomatta - murhaamisen, väkivallan, miehen ja naisen välisen elinikäisen avioliiton ulkopuolella toteutettavan sukupuolielämän, varastamisen ja valehtelun. Synneissään rypevä ihminen tuota kaikkea haluaa ja monet harjoittavatkin. Mutta joka ainoa tuon suuntainen synnillinen ajatus, sana tai teko rikkoo ja tuhoaa niin ihmistä itseään kuin niitäkin, jotka tekojen vaikutuspiirissä ovat.

Myös jokainen homoseksuaalista taipumusta toteuttava teko rikkoo lisää harjoittajaansa. Yhä syvemmälle persoonansa ja identiteettinsä rikkoutumiseen ja kadoksissa olemiseen vaipuu se, joka niin tekee. Ei alkoholista auteta lisää viinaa tarjoamalla, huumeiden käyttäjää lisää huumeita toimittamalla. Niin tuhottaisiin synnin sitomaa ja sairasta vain lisää.

Mielipidetiedusteluiden mukaan enemmistö kansastamme hyväksyy homoseksuaalisten suhteiden harjoittamisen. Tälle enemmistölle kukaan ei ole opettanut - tai sitten tuota opetusta ei ole otettu vastaan - että homoseksuaalinen suhde rikkoo ja tuhoaa harjoittajaansa, aivan samoin kuin esim. huoruuden harjoittajat tekevät elämäntavallaan hengellisen itsemurhan lisäksi hidasta henkistä, moraalista ja sosiaalista itsemurhaa.

4. SYNTINEN SAA RIPIN KAUTTA ANTEEKSIANNON

"Autuas on se, joka ei loukkaannu minuun", sanoo Jeesus. (Matt. 11:6) Moni arvioi oman ymmärryksen tai tämän maailman silmissä viisaiden opetuksen oikeasta ja väärästä paremmaksi kuin Jeesuksen opettaman kaidan ristin tien. Menneinä vuosisatoina aina viime vuosisadan alkupuolel-le asti kansamme keskellä paheksuttiin julkisesti ja yleisesti julkisyntisiä. Onpa vielä 1960-luvulle asti käytössä olleessa kirkkokäsikirjassa ollut oma kaavansa julkisyntiin vajonneiden erityisestä ripistä. (Evankeliumikirjan luku 8.)

Tällaisen kaavan ja toimituksen käyttäminen olisi erittäin sielunhoidollista ja eheyttävää tänäkin päivänä. Miten selkeä ja hyvä olisi sellaisen, joka häpeää itseään ja tekojaan niin Jumalan kuin

seurakunnankin keskellä, saada julkinen synninpäästö. Julki-sen ripin jälkeen jokainen seurakunnan jäsen tietäisi totuuden - keneltäkään ei tarvit-sisi mitään salata ja pelätä jonkin kauhean salaisuuden paljastumista jolle-kulle sellaisel-le, joka sitä ei vielä olisi sattunut kuulemaan.

Jokainen oikea Jeesuksen seuraaja voi tämän julkisen synnintunnustuksen ja synninpäästön jälkeen yksiselitteisesti pitää aiemmin julkisynteihin syyllistynyttä täytenä veljenä tai sisarena Kristukses-sa. Julkinen rikkomus tarvitsee julkisen käsittelyn, salaiset ja piilossa olleet synnit tulee myös salassa ja piilossa yksityisessä ripissä tai seurakunnan yhteisessä yleisessä ripissä hoitaa.

5. JEESUS ON AINOA TIE

Jeesuksen sanat erottelevat ihmiset toisistaan. Toiset saavat tuosta sanasta tuomi-on, toisille tuo sama sana tuottaa synnintunnustamisen ja anteeksisaami-sen uskomisen kautta uuden elämän ja ylösnousemuksen. Jeesusta vastaan on hyökätty alusta lähtien ja niin tehdään innolla myös tänä päivänä. Moni muodollisesti kristitty hyväksyy kyllä sen, että Jumala on olemassa ja Jeesus näyttää tietä Isän luo.

Mutta sitten kun tulee vastaan se sana, jonka mukaan Jeesus on ainoa tie Isän luo maailman monien uskontojen ja vakaumusten joukossa; ainoa totuus kaiken suhteellistavan ihmisviisauden keskellä ja ainoa tosi elämä sekä ylösnousemus kuolevaisten ihmisten ja kato-avan maail-man keskellä (Joh. 11:25, 14:6), niin moni alkaa selitellä ja kiemurrella.

"Eihän me nyt sentään voida monopolisoida totuutta ja pelas-tusta. Toki jokaiselle on annettava oikeus pitää totena niitä asioita, joita haluaa. Onhan meidän sivistyneinä ihmisinä suvaittava joukossamme monenlaisia totuus- ja pelastuskäsityksiä. Olisihan kerrassaan röyhkeää kuvitella olevansa itse absoluuttisesti oikeassa ja muiden olevan väärässä."

Jeesuksen sanat paljastavat armotta sen, kuka seuraa Häntä ja kuka ei. Aikamme syvenevän uuspakanuuden armo ja siunaus on siinä, että oikeat Jeesuk-sen seuraajat paljastuvat yhä selvemmin joukosta. Muut kulkevat jo niin kaukana Raamatun Herrasta, että heidät on helppo tunnistaa jo kaukaa. Raja pyhien - armahdettujen ja parannuksen armon saaneiden uskovien - ja toisaalta pahojen eli syntejään katumattomien välillä tulee selvemmäksi ja helpommin erotet-tavaksi.

Elävä usko kuoleman ja synnin voittaneeseen Golgatan Herraan loistaa yhä kirkkaammin pimenevässä illassa ja yössä. Syntinsä tunnustaneiden ja synninpäästön uskoneiden ilo ylittää

Simeonin profetia: Jeesus jakaa kansan kahtia

Luuk. 2

By Juha Muukkonen

28/12/2012

yhä vahvemmin, näkyvämmiin ja kestävämmiin synnin tuottaman hetkellisen hekuman ja hurman. Jeesuksen omat loistavat kuin tähdet - eivät omaa hyvyyttään, vaan Armahtajansa ja Vapahtajansa ylenpalttista rakkautta, anteeksiantamus-ta ja huolenpitoa maailman ahdistusten, koettelemusten ja jopa vainojen keskellä.